

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

9445 *ACORD multilateral M-178 en virtut de la secció 1.5.1 de l'Acord europeu sobre transport internacional de mercaderies perilloses per carretera (ADR), publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 18, de 21 de gener de 2005, relatiu a l'idioma de les indicacions que cal introduir en el document de transport, fet a Madrid l'1 de març de 2006. («BOE» 128, de 30-5-2006.)*

ACORD MULTILATERAL ADR M-178

En virtut de la secció 1.5.1 de l'ADR relatiu a l'idioma de les indicacions que cal introduir en el document de transport

(1) Com a excepció a les disposicions del 5.4.1.4.1, les indicacions que cal introduir en el document de transport es poden fer en espanyol o portuguès.

(2) Aquest acord s'aplica al transport entre Espanya i Portugal.

(3) A més de les indicacions obligatòries, l'expedidor ha d'indicar en el document de transport el següent: «Transport conforme als termes de la secció 1.5.1 de l'ADR (ADR M178)».

(4) Aquest acord és vàlid fins que sigui revocat per alguna de les parts contractants.

Madrid, 1 de març de 2006.—L'autoritat competent per a l'ADR a Espanya, Juan Miguel Sánchez García, director general de Transports per Carretera.

El present Acord ha estat signat per les autoritats competents de l'ADR de:

Espanya.
Portugal.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 10 de maig de 2006.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

9543 *REIAL DECRET 602/2006, de 19 de maig, pel qual s'aprova el Reglament d'exempció de determinades categories d'acords d'intercanvi d'informació sobre morositat. («BOE» 129, de 31-5-2006.)*

L'article 1 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, prohibeix, amb caràcter general, tot acord, decisió o recomanació col·lectiva, o pràctica concertada o

conscientment paral·lela, que tingui per objecte, produeixi o pugui produir l'efecte d'impedir, restringir, o falsejar la competència en tot o en part del mercat nacional.

No obstant això, l'article 3 de l'esmentada Llei preveu que es poden autoritzar els acords, les decisions, recomanacions i pràctiques o categories d'aquests, a què es refereix l'article 1.1, que contribueixin a millorar la producció o la comercialització de béns i serveis o a promoure el progrés tècnic o econòmic sempre que compleixin determinats requisits o bé es justifiquin per la situació econòmica general i l'interès públic.

D'acord amb això, l'article 5 de la Llei de defensa de la competència habilita el Govern per autoritzar, mitjançant reglaments d'exempció, les categories d'acords, decisions, recomanacions, pràctiques concertades o conscientment paral·leles previstes a l'article 3 quan, entre altres motius, tinguin per objecte o efecte augmentar la racionalitat i competitivitat de les empreses, especialment de les petites i mitjanes.

Fins ara, els únics reglaments d'exempció que s'han anat aplicant en l'àmbit nacional han estat els reglaments d'exempció comunitaris, incorporats a l'ordenament intern a través del Reial decret 378/2003, de 28 de març, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i registre de defensa de la competència.

D'acord amb la normativa vigent esmentada i per tal de reduir les càrregues administratives que pesen sobre les empreses sol·licitants d'una autorització singular i de contribuir a la major eficàcia de la normativa de competència, és procedent dictar el present Reglament d'exempció en matèria d'intercanvi d'informació sobre morositat, sobre la base de l'experiència i la jurisprudència acumulades des de l'entrada en vigor de la Llei de defensa de la competència i, en particular, en les nombroses resolucions dictades pel Tribunal de Defensa de la Competència que tenen per objecte l'autorització singular de la constitució i funcionament dels registres de morositat.

Ha estat doctrina consolidada del Tribunal de Defensa de la Competència que els registres de morositat poden complir una funció de sanejament i clarificació del tràfic mercantil que contribueix a la millora de la comercialització de béns i serveis, i permet als consumidors o usuaris participar dels avantatges que en deriven. D'acord amb el Tribunal, aquesta pràctica pot reduir substancialment el cost que la morositat representa per a les empreses i, si n'hi ha competència entre aquestes, la reducció de costos s'ha de transmetre als consumidors finals en forma de preus més reduïts dels productes o serveis oferts per les empreses. Per això, no s'ha de presumir que la transmissió de beneficis és extensible al consumidor quan la competència al mercat estigui més reduïda, com en el cas d'un excessiu grau de concentració, supòsit en què s'ha de mantenir el règim d'autorització singular.

Per tant, si n'hi ha competència suficient, els registres de morositat en un mateix mercat són susceptibles d'autorització d'acord amb l'article 3.1 de la Llei de defensa de la competència, sempre que les seves normes reguladores assegurin una sèrie de condicions que el Tribunal de Defensa de la Competència ha anat reiterant en les seves resolucions.

En tot cas, està prohibida la utilització pels usuaris de la informació del registre per acordar una política comercial comuna amb relació als morosos, així com manipular les dades del registre i utilitzar-les per a fins diferents dels declarats en el Reglament, que no poden ser contraris al que prescriu la Llei de defensa de la competència.

El Tribunal de Defensa de la Competència i els òrgans corresponents de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, poden retirar els beneficis de l'exempció als acords que, malgrat complir les condicions d'aquest Reglament, produeixin efectes incompatibles

amb els supòsits d'autorització de l'article 3 de la Llei de defensa de la competència.

Finalment, el present Reglament d'exempció no implica, en cap cas, una minva dels drets i garanties que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, ja que vetlla, alhora, per aquests drets dels particulars i per l'efectiva realització de la lliure competència al mercat, i correspon, en tot cas, a l'Agència de Protecció de Dades la supervisió del compliment de la Llei esmentada.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 19 de maig de 2006,

DISPOSO:

Article 1. Àmbit d'aplicació.

El present Reglament d'exempció és aplicable als acords d'intercanvi d'informació sobre morositat soferta pels oferents en un mateix mercat, amb independència que els gestioni una associació d'empreses afectades o una empresa aliena a l'activitat dels qui intercanvien la informació.

Article 2. Definició.

Als efectes del present Reglament, s'entén per registre de morositat l'instrument habilitat per a l'intercanvi permanent d'informació entre operadors econòmics competidors sobre l'incompliment de les obligacions dineràries derivades de la seva activitat empresarial.

Article 3. Exempció per categoria.

D'acord amb l'article 5 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en relació amb el seu article 3.1, l'article 1.1 de l'esmentada Llei no s'aplica als acords d'intercanvi d'informació sobre morositat que estiguin dins de l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament, sempre que el registre de morositat establert a aquests efectes disposi d'unes normes de funcionament, que han de ser conegudes i assumides per tots els participants, i compleixin totes les condicions següents:

a) Identificació de la persona física o jurídica responsable de la gestió del registre als efectes del compliment de les obligacions que preveu la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, d'acord amb el que disposa aquest Reglament.

b) Llibertat d'adhesió al registre de totes les empreses oferents en el mateix mercat.

c) Voluntarietat i compromís de reciprocitat en l'adhesió al registre per part dels potencials usuaris.

d) Llibertat dels adherits per fixar la seva política comercial amb relació a un deutor morós.

e) La informació que s'inclouï en el registre i es transmeti als usuaris ha de ser objectiva, sobre deutes certs, vençuts, exigibles i que hagin estat objecte d'un requeriment de pagament previ, i referir-se exclusivament a morositat.

f) Prohibició d'incloure en el registre dades sobre les quals hi hagi un principi de prova documental que aparentment contradigui l'existència del deute o del requeriment per al seu pagament.

g) Prohibició que les dades incloses en el registre es manipulin o utilitzin per a fins diferents dels autoritzats com a propis d'aquests.

h) Lliure accés dels deutors al registre per conèixer les dades que els afectin i poder sol·licitar-ne la modificació si són errònies, així com el lliure exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició en els termes que preveu la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

i) Obligació de cancel·lar la informació sobre cada morós continguda en el fitxer una vegada cancel·lat el deute, sense perjudici de l'obligació de bloqueig de les dades prevista en la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

j) En la informació que se subministri als usuaris no hi han de figurar les dades identificatives del creditor. Aquestes dades únicament han de ser facilitades pel responsable del registre als deutors mateixos per a l'exercici dels drets als quals fa referència la lletra h) anterior.

Article 4. No aplicabilitat de l'exempció.

L'exempció que preveu aquest Reglament no és aplicable als acords d'intercanvi d'informació sobre morositat entre empreses competidores en un mercat en el qual el grau de concentració de la suma d'oferta dels tres operadors principals superi el 50 per 100 de la quota de l'esmentat mercat.

Article 5. Protecció de dades de caràcter personal.

Les normes reguladores del funcionament del registre de morositat han de complir, en tot cas, el que preveuen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i les seves normes de desplegament.

Article 6. Retirada de l'exempció.

El Tribunal de Defensa de la Competència i els òrgans resolutoris de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, poden retirar els beneficis de l'exempció als acords que, malgrat complir les condicions d'aquest Reglament, produeixin efectes incompatibles amb el que disposa l'article 3 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

Disposició addicional única.

Transcorreguts tres anys de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, el Servei de Defensa de la Competència ha de fer una avaluació de l'aplicació d'aquest i n'ha d'informar el Tribunal de Defensa de la Competència.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 378/2003, de 28 de març, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i registre de defensa de la competència.*

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 2 del Reial decret 378/2003, de 28 de març, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, en

matèria d'exempcions per categories, autorització singular i registre de defensa de la competència, amb la redacció següent:

«6. Acords d'intercanvi d'informació sobre morositat.–De conformitat amb el que disposa l'article 5.1.c) de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, queden autoritzats els acords que, tot i afectar únicament el mercat nacional, compleixin les disposicions que estableix el Reial decret 602/2006, de 19 de maig, pel qual s'aprova el Reglament d'exempció de determinades categories d'acords d'intercanvi d'informació sobre morositat.»

Disposició final tercera. *Entrada en vigor i àmbit d'aplicació temporal.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i cessa en la seva vigència el 31 de desembre de 2011.

Madrid, 19 de maig de 2006.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

PEDRO SOLBES MIRA